

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Mrázovou, Ph.D. v právní věci

žalobce: J. B.
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Stanislavem Sochořem
sídlem Pavelčákova 14, 779 00 Olomouc

proti

žalovanému: Krajský úřad Zlínského kraje
sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 4. 2024, č. j. KUŽL-31067/2024, sp. zn. KUSP-10778/2024/DOP/Mu,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal žalobu proti shora specifikovanému rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Kroměříž, odbor občanskoprávních agend, ze dne 29. 11. 2023, č. j. MeUKM/108082/2023 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Žalobci byl uložen správní trest pokuty ve výši 2200 Kč a dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1000 Kč.
2. Přestupku se měl žalobce dopustit z nedbalosti tím, že dne 4. 12. 2022 v čase 8:44 hodin na silnici č. I/55 v obci B., v blízkosti domu č. p. 278, ve směru jízdy od obce Přerov na obec Hulín, při řízení motorového vozidla tov. zn. X, RZ: X, v místech, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovená obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích na 50 km/h jel rychlostí nejméně 67 km/h, tedy překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 17 km/h. Tímto jednáním porušil povinnost stanovenou v § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu.

II. Shrnutí žalobní argumentace

3. Žalobce v žalobě především namítal, že pro konání ústního jednání ve správním řízení nebyly splněny zákonné podmínky, protože se k němu žalobce nemohl z omluvitelných důvodů (pracovní neschopnost) dostavit. Rozhodnutí v této věci bylo nezákonné také z toho důvodu, že žalobci bylo upřeno právo na seznámení se se správním spisem, vyjádřit se k němu a činit návrhy na doplnění dokazování. Ve lhůtě k tomu určené správním orgánem nebyl žalobce objektivně schopen (zdravotní indispozice) toto učinit. V rámci přestupkového řízení tak došlo k zásadnímu procesnímu pochybení, kdy bylo porušeno právo žalobce na řádný proces. Ve věci byl nesprávně zjištěn skutkový stav a tento byl dále nesprávně vyhodnocen na podkladě provedených důkazů. Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku, aniž by ten byl s potřebnou jistotou prokázán.
4. Žalobce k výše uvedeným námitkám doplnil, že o své zdravotní indispozici dne 19. 9. 2023 se snažil telefonicky informovat úřední osobu, která se však dle zjištění žalobce na úřadě nenacházela. Žalobce tak neměl reálný prostor pro svou omluvu správnímu orgánu, tu učinil až dne 20. 9. 2023 v odpoledních hodinách. Dne 25. 9. 2023 omluvu písemně doložil rozhodnutím o dočasné pracovní neschopnosti (práce neschopen od 19. 9. 2023). Žalobce nesouhlasil s argumentací správního orgánu v tom, že z rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti nevyplývá, zda se mohl či nikoliv zúčastnit ústních jednání, pročez jeho omluva nebyla uznána. Žalobce doložil řádný doklad o pracovní neschopnosti, který jednoznačně dokládá, že nebyl schopen se účastnit nařízených jednání. Pokud měl správní orgán pochybnosti, byl povinen žalobce poučit o potřebě jejich prokázání, a to i zpětně po provedení jednání. To však správní orgán neučinil a žalobce se dozvěděl o nedostatečnosti doložení své omluvy z ústních jednání až z odsuzujícího rozhodnutí, na což již neměl možnost reagovat.
5. K argumentaci žalovaného žalobce uvedl, že v případě zdravotních problémů ještě může být schopna osoba (zde žalobce) účastnit se nenáročného úkonu (dopravit se k lékaři), avšak již nemusí být objektivně schopna zvládat takový úkon, jakým je účast u správního jednání o přestupku. Otázka povolených vycházek je významná pouze z hlediska kontroly OSSZ, avšak neovlivňuje fakt, zda je žalobce objektivně schopen účastnit se

přestupkového jednání. I pokud by si žalobce nechal stanovit vycházky na dobu ústního jednání, neznamená to, že jeho zdravotní stav by účast na jednání umožňoval.

6. Jelikož správní orgán uskutečnil ústní jednání, postupoval procesně vadně, a i když následně vyvstaly pochybnosti, například z dokladu o pracovní neschopnosti žalobce, těmi se dále nezabýval, a přesto vydal odsuzující rozhodnutí.
7. Žalobce skutečně obdržel sdělení o tom, že se může seznámit s obsahem spisového materiálu a k věci se vyjádřit s tím, že mu k tomu byla stanovena lhůta v délce trvání 5 pracovních dnů. Žalobce včas, v průběhu stanovené lhůty, vyrozuměl správní orgán o tom, že u něj došlo ke zhoršení zdravotního stavu, byl nucen vyhledat lékařskou pomoc a praktický lékař jej shledal práce neschopným. Současně žalobce požádal správní orgán o stanovení nové lhůty pro výkon těchto procesních práv, avšak správní orgán mu nevyhověl a vydal odsuzující rozhodnutí.
8. Pokud žalovaný argumentoval tím, že postupoval v souladu s § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a že žalobci byla dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, včetně seznámení se s nimi, pak žalobce s tímto tvrzením nesouhlasí a nadále považuje postup správního orgánu za nesprávný. Seznámení se se spisem je podstatným procesním krokem, v jehož rámci může žalobce uplatňovat svá práva. Pokud správní orgán znemožní žalobci výkon těchto práv, pak dochází ke značnému omezení procesních práv žalobce. O významu tohoto institutu svědčí i to, že zákon jej výslovně definuje jako nezbytnou podmínku pro skončení řízení. Ačkoliv žalobce respektuje zájem na rychlosti řízení, je nezbytné respektovat maximální ochranu práv žalobce. Je-li správní orgán informován o tom, že žalobce není schopen zákonem předjímáným způsobem využít svého procesního práva (a toto je doloženo zdravotními důvody), správní orgán je povinen žalobci poskytnout dodatečný časový prostor, v jehož rámci by žalobce byl schopen tato svá práva uplatnit. Žalobci však bylo toto právo upřeno. Jelikož byl žalobce významně krácen na svých právech, nebyly splněny procesní podmínky pro vydání rozhodnutí.
9. S ohledem na výše uvedené žalobce soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

10. V podaném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že se s uplatněnými námitkami v žalobě v zásadě již vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Proto také na obsah napadeného rozhodnutí i prvostupňového správního rozhodnutí v dalším odkázal. Ve svém vyjádření dále vyzdvihl některé relevantní pasáže z odůvodnění napadeného rozhodnutí. Například k omluvě žalobce z ústního jednání konaného ve dnech 20. 9. 2023 a 21. 9. 2023 žalovaný uvedl, že omluva žalobce z těchto jednání nebyla důvodná, a proto nebyla správním orgánem uznána v souladu se zákonem. Žalovaný nerozporoval včasnost omluvy, nýbrž shledal nedostatečnou důvodnost omluvy. Ze samotného rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti (dále též „rozhodnutí o DPN“) nevyplývá diagnóza žalobce, nutná délka léčby, ani závažnost zjištěného onemocnění. Přitom zásadní roli hraje závažnost onemocnění, která prvostupňovému správnímu orgánu nebyla známa, a proto nebylo možné posoudit omluvu jako důvodnou. Žalobce již byl v rámci předvolání k ústnímu jednání dne 29. 5. 2023 poučen o tom, že v případě nemoci

a při doložení „neschopenky“ je posuzována reálná možnost účastnit se řízení u správního orgánu.

11. Při posuzování důvodnosti omluvy byla rovněž zohledněna četnost učiněných omluv. V dané věci se jednalo již o 3. omluvu v řízení, když správní orgán již jednu omluvu žalobci uznal a druhou omluvu, která byla učiněna pouze telefonicky bez jakéhokoliv doložení podkladů, neuznal. V případě sériových omluv je žádoucí, aby správní orgán kladl na každou další omluvu obviněného z přestupku přísnější požadavky. Toto je žádoucí právě s ohledem na relativně krátkou prekluzivní jednoroční lhůtu, po jejímž uplynutí odpovědnost pachatele za přestupek zaniká.
12. Postupem prvostupňového správního orgánu nemohlo být žalobci upřeno jeho procesní právo zakotvené v § 36 odst. 3 správního řádu. Z dikce posledně citovaného ustanovení vyplývá, že procesní právo je zachováno, pokud je účastníkovi řízení dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a ve spojitosti s tím také možnost se s takovými podklady seznámit. Tato možnost byla žalobci dána nejprve v délce 5 pracovních dnů (od 27. 10. 2023 do 2. 11. 2023 včetně) s tím, že byl poučen o tom, že pokud svého práva v uvedeném termínu nevyužije, bude dále vydáno rozhodnutí, a dále mu byla na základě telefonického rozhovoru lhůta prodloužena o další týden, tzn. do 10. 11. 2023. Žalobci byla také nabídnuta možnost doručit mu kopie spisové dokumentace do jeho datové schránky. Správní orgán tedy žalobci vycházel maximálně vstříc a nabídl mu veškeré možné alternativy k seznámení se se spisem. Ačkoliv žalobce těchto možností nevyužil, nelze učinit závěr o tom, že mu bylo odepřeno procesní právo ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Pro účely seznámení se se spisem a podání vyjádření k podkladům si mohl žalobce zvolit zástupce, neboť nebyla potřebná u prvostupňového správního orgánu ani osobní účast žalobce.
13. V jednání a postupu žalobce spatřoval žalovaný nedůvodné průtahy v řízení.
14. S ohledem na výše uvedené žalovaný soud navrhl, aby žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Jednání před krajským soudem

15. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného [§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.]. Ve věci rozhodl bez jednání, neboť s tímto postupem účastníci řízení souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
16. Soud shledal, že **žaloba není důvodná**.
17. Soud nejprve ověřil ze správního spisu průběh správního řízení, a také skutková zjištění a závěry v předmětné věci. Popis spáchaného přestupku v čl. I. tohoto rozsudku, který byl žalobci kladen za vinu, plně odpovídá skutkovému ději zjištěnému v průběhu správního řízení, jenž je zdokumentován ve správním spise. Také právní posouzení přestupku odpovídá platným právním předpisům.
18. Jelikož žalobce namítal v uplatněných žalobních bodech zkrácení na svých procesních právech a nezákonný postup především prvostupňového správního orgánu, jenž mohl mít vliv na zákonnost vydaných správních rozhodnutí, soud ověřil průběh správního řízení v této věci ze správního spisu.

19. Policejní hlídka prováděla dohled nad bezpečností a plynulostí silničního provozu, spočívající zejména v kontrole dodržování nejvyšší dovolené rychlosti v obci stanovené zvláštním právním předpisem na 50 km/h. Silničním laserovým rychloměrem bylo změřeno vozidlo řízené žalobcem, kterému byla naměřena rychlost 70 km/h, po odečtu možné odchylky 67 km/h, a to v místě, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena zvláštním právním předpisem na 50 km/h, čímž žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 17 km/h. O zjištěném přestupku sepsali policisté úřední záznam, který spolu se záznamem o přestupku předložili příslušnému správnímu orgánu k projednání (požádal o to žalobce). Na základě oznámení přestupku zahájil Městský úřad Kroměříž správní řízení o přestupku a předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 29. 5. 2023 v 10:00 hodin (písemnost ze dne 3. 5. 2023, doručená žalobci prostřednictvím datové schránky dne 6. 5. 2023). Uvedenou písemností byl žalobce současně poučen o všech svých procesních právech a povinnostech, včetně práv vyplývajících z § 36 odst. 3 správního řádu, a také o náležitostech omluvy z ústního jednání. Dne 29. 5. 2023 byl do spisu pořízen úřední záznam, z něhož vyplývá, že dne 23. 5. 2023 telefonicky kontaktovala správní orgán osoba, jenž se představila jako žalobce, s tím, že se nemůže k jednání dostavit a chce se omluvit, neboť je ve Španělsku a řeší škodní událost na motocyklu. Žalobce požádal o náhradní termín jednání, a to až na srpen 2023. Bylo mu vysvětleno, že takto nelze termín jednání posouvat, a protože s přestupkem nesouhlasí, bude mu zasláno nové předvolání k jednání, přičemž při něm bude proveden i výslech zasahujících policistů. Nové předvolání k ústnímu jednání na den 20. 6. 2023 bylo žalobci zasláno do datové schránky, a to fikcí dne 8. 6. 2023, neboť se během 10 dnů od dodání do datové schránky nepřihlásil (písemnost ze dne 29. 5. 2023). Předmětnou písemností byl žalobce opět poučen o procesních právech. Z protokolu o ústním jednání ze dne 20. 6. 2023 vyplynulo, že ústní jednání proběhlo v nepřítomnosti žalobce, který se k jednání bez omluvy nedostavil. Při jednání byly provedeny shromážděné důkazy. Současně v protokolu bylo uvedeno, že v týdnu od 12. 6. do 16. 6. 2023 telefonicky kontaktovala správní orgán osoba, která se představila jako žalobce s tím, že se opět nemůže k nařízenému jednání dostavit, neboť cestuje po Itálii. Správním orgánem mu bylo sděleno, že se z prvního ani tohoto druhého jednání řádně neomluvil, a že je nutné, aby se z jednání řádně písemně omluvil. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce žádnou písemnou omluvu správnímu orgánu nedoručil. Další předvolání žalobce k ústnímu jednání na dny 20. 9. 2023 v 7:30 hodin a 21. 9. 2023 v 8:00 hodin (písemnost ze dne 10. 8. 2023) bylo žalobci doručeno do datové schránky fikcí dne 21. 8. 2023, neboť marně uplynulo 10 dnů od dodání písemnosti do datové schránky žalobce. V předmětném předvolání byl žalobce opakovaně řádně poučen o všech procesních právech a povinnostech, zdůrazněno bylo především to, pokud se k jednání nedostaví nebo se z něj řádně neomluví (tak, aby mohla být omluva uznána), může být ústní jednání provedeno bez jeho přítomnosti s odkazem na § 80 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový řád“); připomenuto bylo také právo nahlížet do spisu a vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí (§ 36 odst. 3 správního řádu). Z protokolu o ústním jednání ze dne 20. 9. 2023 v 7:30 hodin vyplývá, že se žalobce bez náležité omluvy k ústnímu jednání nedostavil (předvolání bylo žalobci doručeno dne 22. 8. 2023, a byla tak splněna povinnost dle § 49 odst. 1 správního řádu uvědomit žalobce o konání ústního jednání nejméně s pětidenním předstihem). K jednání dne 20. 9. 2023 byl předvolán jako svědek policista Luděk Švec, který k věci podal svědeckou výpověď, jenž byla zachycena v

protokolu o výpovědi svědka ze dne 20. 9. 2023 (žalobce se k tomuto úkonu nedostavil). Dne 21. 9. 2023 byl správním orgánem sepsán úřední záznam, z něhož vyplývá, že dne 20. 9. 2023 v odpoledních hodinách se žalobce telefonicky kontaktoval se správním orgánem a uvedl, že se chtěl omluvit z nařízeného ústního jednání již předchozí den z důvodu zdravotní indispozice. Na telefonní číslo oprávněné úřední osoby se nemohl dovolat. Dotazoval se, zda ráno dne 20. 9. 2023 proběhlo ústní jednání a svědecká výpověď policisty. Vedoucí příslušného oddělení žalobci sdělila, že oprávněná úřední osoba je v pracovní neschopnosti a ústní jednání proběhlo v žalobcově nepřítomnosti, protože správní orgán neobdržel řádnou omluvu. K dotazu žalobce, zda proběhne i jednání dne 21. 9. 2023, mu bylo vedoucí oddělení sděleno, že dosud není dán žádný důvod proto, aby nařízené ústní jednání bylo zrušeno, protože žalobce se opakovaně, den před konáním ústního jednání, telefonicky omlouvá z důvodu zdravotní indispozice a tato omluva se mu neuznává. Žalobci se také dostalo poučení o tom, co je považováno za řádnou a včasnou omluvu. Dne 21. 9. 2023 byl pořízen protokol z ústního jednání, z něhož se podává, že žalobce se opět k jednání nedostavil, nicméně předvolání mu bylo doručeno dne 22. 8. 2023, pročež podmínky uvedené v § 49 odst. 1 správního řádu byly splněny. U tohoto ústního jednání byl proveden výslech svědka – druhého policisty Michala Veselého, jehož výpověď byla zaznamenána do protokolu o výpovědi svědka ze 21. 9. 2023. Žalobce dále správnímu orgánu zaslal v rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti ze dne 20. 9. 2023 s vyznačením neschopnosti práce od 19. 9. 2023 a povolených vycházek od 20. 9. 2023 v časech 9–11:00 a 14:00 do 17:00 hodin. Předmětné potvrzení žalobce správnímu orgánu zaslal v návaznosti na předchozí telefonickou omluvu a dohodu o zaslání písemné formy potvrzení. Písemností ze dne 19. 10. 2023, doručenou žalobci dne 26. 10. 2023 prostřednictvím datové schránky, byl žalobce vyrozuměn o shromáždění podkladů pro vydání rozhodnutí a o možnosti seznámit se s obsahem spisového materiálu a vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí (§ 36 odst. 3 správního řádu). K tomu byla žalobci stanovena lhůta pěti pracovních dnů od obdržení písemnosti (tj. od 27. 10. 2023 do 2. 11. 2023). Dne 2. 11. 2023 byl pořízen úřední záznam do spisu, z něhož vyplývá, že dne 2. 11. 2023 v čase 9:36 hodin kontaktovala správní orgán osoba, která se představila jako žalobce a sdělila, že dne 1. 11. 2023 okolo 16:00 hodin se pokoušela kontaktovat oprávněnou úřední osobu, které se nedovolala i přesto, že úřední hodiny jsou do 17:00 hodin. Žalobci bylo vysvětleno, že jde o čas platný především pro přepážkovou agendu a pokud se chce na něčem dohodnout, je vhodné volat s předstihem, a nikoliv na poslední chvíli. Žalobce sdělil, že mu nebylo umožněno nahlédnout do spisu, když se chtěl dostavit dnešního dne v ranních hodinách (2. 11. 2023). Nyní se již dostavit ke správnímu orgánu k nahlížení nemůže, neboť jde k lékaři. Žalobci bylo umožněno domluvit si termín pro nahlížení do spisu i na příští týden. To však žalobce odmítl s tím, že bude alespoň 3 týdny mimo republiku, a proto požaduje, aby mu uvedené sdělení bylo zasláno znovu za 3 týdny. Úřední osobou mu k tomu bylo sděleno, že to není možné a pokud se nemůže dostavit, pak je možné mu zaslat kopii spisové dokumentace do datové schránky s tím, že má možnost se k ní vyjádřit. Ani s tímto žalobce nesouhlasil, neboť chce přijít osobně, na což má právo, ale není mu to umožněno. Dne 3. 11. 2023 (elektronicky) a dne 9. 11. 2023 (prostřednictvím pošty) zaslal žalobce správnímu orgánu žádost o stanovení nového termínu pro seznámení se se spisovým materiálem a vyjádření se k věci a jako přílohu připojil lékařskou zprávu od MUDr. J. L., v níž je uvedeno, že žalobce onemocněl a je neschopen práce od 2. 11. 2023, přičemž kontrola u praktika je stanovena na 6. 11. 2023. Následně

bylo ve věci vydáno prvostupňové správní rozhodnutí dne 29. 11. 2023, které bylo žalobci doručeno dne 7. 12. 2023 prostřednictvím datové schránky. O podaném odvolání, po jeho doplnění, rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 2. 4. 2024.

20. Podle § 36 odst. 3 správního řádu, nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.
21. Podle § 49 odst. 1 správního řádu ústní jednání správní orgán nařídí v případech, kdy to stanoví zákon, a dále tehdy, jestliže je to ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků nezbytné. Nehrozí-li nebezpečí z prodlení, uvědomí správní orgán o ústním jednání účastníky nejmeně s pětidenním předstihem. Tuto povinnost nemá vůči účastníkovi, který se práva účasti na ústním jednání vzdal.
22. Podle § 59 správního řádu správní orgán předvolá osobu, jejíž osobní účast při úkonu v řízení je k provedení úkonu nutná. Předvolání musí být písemné a doručuje se do vlastních rukou s dostatečným, zpravidla nejmeně pětidenním předstihem. Do předvolání musí být uvedeno, kdo, kdy, kam, v jaké věci a z jakého důvodu se má dostavit a jaké jsou právní následky v případě, že se nedostaví. Předvolaný je povinen dostavit se včas na určené místo; nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit.
23. Podle § 80 odst. 2 věta třetí přestupkového řádu správní orgán nařídí ústní jednání i bez požádání obviněného, je-li to nezbytné pro zjištění stavu věci.
24. Podle § 80 odst. 4 přestupkového řádu správní orgán předvolá k ústnímu jednání účastníky řízení. Ústní jednání lze konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu.
25. Z provedeného shrnutí právních předpisů, a také průběhu správního řízení v předmětné věci je zřejmé, že námitky uplatněné v žalobě nejsou důvodné.
26. Žalobce především namítal, že ústní jednání uskutečněná ve dnech 20. a 21. 9. 2023, v jejichž rámci bylo provedeno dokazování (zejména výpovědi svědků policistů) neměla proběhnout, neboť nebyly pro to splněny zákonem stanovené podmínky, když žalobce se nemohl z omluvitelného důvodu (pracovní neschopnost v důsledku zdravotních potíží) těchto jednání účastnit, což správnímu orgánu řádně sdělil. Soud nemohl těmto námitkám přisvědčit.
27. Předem soud uvádí, že žalobce byl předvolán k ústnímu jednání v této věci celkem 3x. První termín ústního jednání byl stanoven na 29. 5. 2023, z něhož se žalobce telefonicky omluvil dne 23. 5. 2023 s tím, že je ve Španělsku a řeší škodní událost na motocyklu. Druhý termín ústního jednání byl stanoven na den 20. 6. 2023. K tomuto jednání se žalobce bez omluvy nedostavil a správní orgán proto provedl ústní jednání v nepřítomnosti žalobce. V telefonickém kontaktu, kdy žalobce sdělil, že je na cestě po Itálii, mu bylo správním orgánem vytknuto, že neposlal písemnou omluvu z ústního jednání, a že je nutné, aby ústní jednání řádně písemně omluvil. Třetí předvolání k ústním jednáním nařízené na den 20. 9. 2023 a 21. 9. 2023 žalobce obdržel již dne 21. 8. 2023. Ani na jedno z těchto ústních jednání se žalobce opět nedostavil. Teprve dne 20. 9. 2023

kontaktoval v odpoledních hodinách správní orgán a zjišťoval, zda ranní jednání proběhlo. Současně se omluvil z ústního jednání z důvodu zdravotní indispozice. Na to byl poučen, že se musí písemně omluvit. Byl také informován o tom, že k jednání byli předvoláni policisté jako svědci, a dále mu bylo sděleno, že i druhé jednání proběhne, protože zde není dán důvod pro jeho zrušení, když žalobce nepředložil řádnou omluvu z jednání. Žalobce teprve dne 25. 9. 2023 doručil správnímu orgánu rozhodnutí o DPN vystavené dne 20. 9. 2023 s datem příští kontroly 25. 9. 2023 a povolenými vycházkami od 9-11 hodin a od 14-17 hodin.

28. V postupu žalobce lze spatřovat skutečně účelové obstrukční jednání. Při prvním i druhém nařízeném termínu ústního jednání (29. 5. 2023 a 20. 6. 2023) žalobce nic ke své omluvě z těchto jednání nedoložil. Dokonce v květnu 2023 žádal o stanovení náhradního termínu ústního jednání až na srpen 2023. Zcela logicky mu bylo správním orgánem sděleno, že takový odklad není možný, a že bude k novému termínu jednání řádně předvolán. I z druhého nařízeného ústního jednání (20. 6. 2023) se žalobce omlouval pouze telefonicky (nebyl o tom sepsán úřední záznam), a to z důvodu, že je na cestách po Itálii. Ani v tomto případě nedoložil žádné doklady, které by prokazovaly řádnost a důvodnost omluvy z jednání. Proto mu zcela po právu nebyla omluva uznána a ústní jednání proběhlo v jeho nepřítomnosti (§ 80 odst. 4 přestupkového řádu), když o procesu omluvy z ústního jednání byl již v předvolání řádně poučen. Pouhé telefonické oznámení o pobytu v zahraničí není akceptovatelné. Žalobce se řádně a včas neomluvil z ústního jednání a nedoložil důvody, na jejichž základě je možné omluvu uznat za včasnou a řádnou.
29. K posledním dvěma nařízeným ústním jednáním na den 20. 9. 2023 a 21. 9. 2023 se žalobce opět nedostavil a řádně se z jednání neomluvil, ačkoliv byl v dostatečném předstihu k těmto jednáním předvolán. Z úředního záznamu ze dne 21. 9. 2023 vyplývá, že na úřad telefonoval dne 20. 9. 2023 v odpoledních hodinách a chtěl se z obou jednání omluvit z důvodu zdravotní indispozice. Současně byl informován, že ranní jednání dne 20. 9. 2023 proběhlo v jeho nepřítomnosti, protože správní orgán neobdržel žádnou omluvu. Dále byl žalobce informován o tom, že proběhne i ústní jednání dne 21. 9. 2023, protože není dán žádný důvod k tomu, aby bylo zrušeno. Žalobce se opakovaně před konáním ústního jednání omlouvá a tato omluva se mu po právu neuznává. Za těchto okolností, kdy žalobce nedoložil dostatečnou důvodnost své omluvy z ústního jednání, byly provedeny ústní jednání v jeho nepřítomnosti v souladu s § 80 odst. 4 přestupkového řádu.
30. Teprve dne 25. 9. 2023 zaslal žalobce prvostupňovému správnímu orgánu jako omluvu z ústních jednání (20. a 21. 9. 2023) rozhodnutí o DPN, které bylo vystaveno MUDr. J. L. dne 20. 9. 2023 s konstatováním, že žalobce jako OSVČ je práce neschopný od 19. 9. 2023, a že příští kontrola proběhne dne 25. 9. 2023. Současně žalobci byly povoleny vycházky v rozsahu pěti hodin denně, a to od 9:00 do 11:00 hodin a od 14:00 do 17:00 hodin. Z uvedeného je patrné, že rozhodnutí o DPN bylo vystaveno až v den (20. 9. 2023), kdy bylo žalobci sděleno, že ústní jednání tohoto dne proběhlo, a že ústní jednání následujícího dne (21. 9. 2023) bude provedeno taktéž. I přesto, že se žalobce omlouval již potřetí a o způsobu, včasnosti a doložení omluvy byl opakovaně poučen (písemně v předvoláních a ústně při telefonickém sdělení omluvy), jeho omluva nebyla včasná, resp. bezodkladná (§ 59 správního řádu) a nebyla náležitá, resp. byla učiněna bez dostatečného

důvodu (§ 80 odst. 4 přestupkového řádu). Jelikož omluva žalobce nebyla důvodná, nemohla být v souladu se zákonem uznána za dostatečnou. Zde je nutno upozornit na to, že správní orgány nerozporovaly včasnost omluvy žalobce (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2009, č. j. 7 As 9/2009–66), ale shledaly její nedostatečnou důvodnost. Tomuto závěru soud přisvědčil.

31. Žalobce stíhá jak povinnost tvrzení, tak i povinnost důkazní. Tvrdil, že se omlouvá z nařízených ústních jednání z důvodu zdravotní indispozice, kterou však blíže nespecifikoval. Následně dne 25. 9. 2023 jen doložil rozhodnutí o DPN. Z tohoto rozhodnutí však nevyplyvá, zda se žalobce nemohl účastnit předmětných ústních jednání, protože z něj není patrná diagnóza, závažnost onemocnění, ani délka jeho léčby. Stanovení termínu další kontroly nic nevypovídá o zdravotním stavu žalobce. Stav se může zlepšit i bez této kontroly. Zásadní roli představuje právě závažnost zjištěného onemocnění, která však prvostupňovému správnímu orgánu zřejmána nebyla, a ten proto nemohl posoudit omluvu jako důvodnou, resp. učiněnou z dostatečného důvodu. Již v předvolání k ústnímu jednání na den 29. 5. 2023 byl žalobce poučen o tom, že v případě nemoci a doložení „neschopenky“ bude posuzována jeho reálná možnost účastnit se řízení u správního orgánu.
32. V tomto ohledu postupovaly správní orgány v souladu s konstantní soudní judikaturou. Uznatelností omluvy z jednání v souvislosti s předložením rozhodnutí o DPN se zabýval např. Krajský soud v Ostravě v rozsudku ze dne 17. 12. 2012, č. j. 58 A 53/2011–36, z něhož vyplývá, že *„samotný doklad o pracovní neschopnosti není soudní praxí považován za dostatečný důvod k omluvě z ústního jednání, když sám o sobě nikterak neprokazuje, že obviněný není schopen se ústního jednání účastnit. Potvrzení lékaře o pracovní neschopnosti žalobce bez uvedení jakýchkoli dalších skutečností o zdravotním stavu pacienta a o jeho schopnosti či neschopnosti se účastnit jednání u správního orgánu, nelze považovat za dostatečný důvod omluvy.“* Důvodností omluvy z ústního jednání v souvislosti s předložením rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti se zabýval také NSS ve svém rozsudku ze dne 13. 8. 2015, č. j. 10 As 251/2014–53, z něhož vyplývá, že *„Z pouhého obecného údaje o neurčité zdravotní komplikaci nelze nijak usoudit na závažnost onemocnění a tím ani na důležitost z důvodu nepřítomnosti při jednání. Jak správně uvedly správní orgány i krajský soud, ani k předložení kopie III. dílu rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti, ze kterého je zřejmé pouze jméno stěžovatele a lékaře a den počátku pracovní neschopnosti, neprokazuje relevantní skutečnosti pro posouzení omluvy, tedy že stěžovatel měl zdravotní komplikaci, jež mu skutečně zabraňovala dostavit se k ústnímu jednání (a nikoli jen zdravotní komplikaci takového druhu, že nemohl vykonávat svou práci s ohledem na její charakter), a že tato komplikace trvala také v den ústního jednání.“* Vzhledem k analogii trestního práva používané u přestupků je vhodné připomenout i rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 9. 1. 2013, sp. zn. 11 Tdo 1551/2012, z něhož mimo jiné vyplývá, že *„rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti se vystavuje především pro účely sociálního zabezpečení a pro pracovněprávní účely, avšak není z něj patrný charakter onemocnění, způsob léčby ani druh a rozsah omezení, která pro obviněného z onemocnění či léčby vyplývají, samo o sobě tak nemůže být dostatečným podkladem pro závěr, že obviněnému brání v účasti u veřejného zasedání zdravotní důvody (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 12. 9. 2002, sp. zn. 6 Tdo 499/2002, nebo ze dne 30. 4. 2009, sp. zn. 11 Tdo 324/2009).“*

33. Zcela zásadní pro účinný postup v řízení a trestání přestupků je rychlost správního řízení, a to s ohledem na relativně krátkou prekluzivní jednoroční lhůtu, po jejímž uplynutí zaniká odpovědnost žalobce (pachatele) za přestupek. Proto je žádoucí v případě tzv. sériových omluv, aby správní orgán kladl na každou další omluvu obviněného z přestupku přísnější požadavky. Z postupu žalobce bylo možné vyčíst účelovost jeho jednání a kalkul s rychlým uplynutím jednoroční prekluzivní lhůty. Zcela na místě bylo to, že správní orgány zohlednily i četnost žalobcem učiněných omluv. V případě ústních jednání nařízených na den 20. a 21. 9. 2023, se již jednalo o v pořadí třetí omluvu v daném řízení, když jednu omluvu správní orgán žalobci uznal (ačkoliv nebyla řádně doložena; důvodem byl telefonicky sdělený pobyt ve Španělsku) a druhou omluvu, která byla opět učiněna pouze telefonicky bez dalšího doložení podkladů (telefonicky sdělen pobyt v Itálii), neuznal. V této souvislosti lze odkázat na judikaturu NSS, konkrétně jeho rozsudek ze dne 22. 11. 2004, č. j. 6 As 50/2003–41, který se zabýval postupem správních orgánů a jejich hodnocením náležité omluvy, resp. důležitého důvodu omluvy i s ohledem na dosavadní průběh řízení. NSS zde konstatoval, že *„důvod, který může být dostatečný pro přeložení prvního ústního jednání, již nemusí být dostatečný i pro jeho další přeložení.“*
34. V případě nedostatečně doložené omluvy co do důvodnosti u nařízených ústních jednání na dny 20. a 21. 9. 2023 lze zmínit také to, že žalobce evidentně nebyl omezen na pohyb, protože v den nařízeného jednání 20. 9. 2023 navštívil lékaře. Vedle toho mu byly ihned povoleny vycházky v intervalu od 9:00 do 11:00 hodin a od 14:00 do 17:00 hodin, tj. v rozsahu pěti hodin denně. I když z těchto okolností nelze dovodit přesnou diagnózu žalobce a dobu léčení jeho onemocnění, je možné usoudit na to, že u žalobce nešlo o onemocnění závažnějšího charakteru, mohl se pohybovat, chodit na vycházky a vyřizovat si potřebné záležitosti. Doložené rozhodnutí o DPN tedy nijak neprokazovalo, že by se žalobce nemohl nařízených ústních jednání účastnit. Navíc termín ústních jednání dostatečně dlouho dopředu znal (předvolání mu bylo doručeno dne 22. 8. 2023). Přesto se vždy omlouval na poslední chvíli před jednáním nebo až po něm. Žalobce se snažil v řízení účelově činit průtahy tak, aby mohlo dojít k zániku jeho odpovědnosti za přestupek pro uplynutí prekluzivní lhůty.
35. K námitce žalobce týkající se možných pochybností správních orgánů o obtížích žalobce, soud ve shodě s žalovaným uvádí, že správní orgán nemá povinnost vyrozumívát žalobce o způsobu posouzení jeho omluvy z jednání jako nedůvodné a stejně tak nemá povinnost vyzývat žalobce k doplnění dalších podkladů, z nichž by byla patrná „důvodnější“ omluva. Je v zájmu samotného žalobce, aby se včas zajímal o posouzení své omluvy (jako včasné a důvodné) a případně se domluvil se správním orgánem na dalším doložení podkladů. Podobné závěry vyslovil NSS ve svém rozsudku ze dne 23. 10. 2013, č. j. 9 As 6/2013–26, z něhož vyplývá, že *„Správní orgán nemá při posuzování důvodnosti omluvy povinnost vyzývat stěžovatele k doplnění důvodů, pro které se omlouvá. Je především v zájmu obviněného, resp. jeho zástupce, jehož si účastník řízení před orgány veřejné moci zvolil, aby se o osud podané žádosti zajímal.“*
36. Žalobce namítal rozdíl v užití povolených vycházek za účelem návštěvy lékaře anebo za účelem návštěvy správního orgánu k provedení přestupkového řízení. S namítanými rozdíly lze obecně souhlasit. Pokud nejde např. o operační zákrok, může být návštěva lékaře méně stresující než účast na projednávání přestupku před správním orgánem.

Pokud se však žalobce nemohl objektivně zúčastnit nařízených ústních jednání, měl to řádně (průkazně) doložit společně s doplněním omluvy z ústních jednání. To však neučinil. Správním orgánům nebyl znám skutečný charakter zdravotních potíží žalobce tak, aby mohly omluvu označit za důvodnou. V předloženém rozhodnutí o DPN a ani v jiných podkladech toto nebylo uvedeno. Měl-li žalobce skutečně zdravotní potíže takového charakteru, že mu objektivně znemožňovaly účast na ústních jednáních, měl správnímu orgánu zaslat společně s rozhodnutím o DPN i podklady, které by prokazovaly takový zdravotní stav. V daném ohledu žalobce neunesl důkazní břemeno. Měl-li žalobce zájem na ústním jednání, mohl si pro účely ústních jednání také zvolit zástupce, který by jej na nich zastoupil (součástí jednání neměl být výslech žalobce, protože jeho osobní účast na nich nebyla nutná). O možnosti zvolit si zástupce byl žalobce předem poučen v rámci zaslaných předvolání. Za zcela zcestné pokládá soud tvrzení žalobce o tom, že nedostal reálný prostor pro svou omluvu správnímu orgánu, když se mu údajně nepodařilo dne 19. 9. 2023 telefonicky spojit s úřední osobou a učinil tak až telefonicky dne 20. 9. 2023 v odpoledních hodinách. K tomu soud již výše poznamenal, že předvolání k poslední nařízeným ústím jednáním bylo žalobci doručeno dne 22. 8. 2023, a tedy dostatečně dlouho dopředu znal žalobce termín těchto jednání. Navíc lékařské potvrzení o dočasné pracovní neschopnosti správnímu orgánu doložil až dne 25. 9. 2023.

37. Soud nepřisvědčil oprávněnosti námitek ani u posledního žalobního bodu týkajícího se krácení procesních práv žalobce v souvislosti s údajným neumožněním seznámit se se spisem (podklady rozhodnutí) a vyjádřit se k nim (ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu). Žalobce údajně včas vyrozuměl správní orgán o tom, že u něj došlo ke zhoršení zdravotního stavu, musel vyhledat lékaře a ten ho uznal práce neschopným. Proto žalobce požádal o stanovení nové lhůty k seznámení se se spisem, avšak správní orgán této žádosti nevyhověl. Žalobce nebyl objektivně z omluvitelného důvodu (zdravotní indispozice) schopen seznámit se se spisem a vyjádřit se k němu.
38. Žalobci bylo doručeno dne 26. 10. 2023 sdělení prvostupňového správního orgánu, kterým mu byla oznámena možnost seznámit se v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu s obsahem spisového materiálu a vyjádřit se k jeho podkladům před vydáním rozhodnutí. K tomu mu byla stanovena lhůta v délce pěti pracovních dnů od doručení tohoto sdělení, tzn. od 27. 10. 2023 do 2. 11. 2023 včetně. Z úředního záznamu ze dne 2. 11. 2023 pak vyplynulo, že žalobce v tento den telefonicky kontaktoval prvostupňový správní orgán a sdělil, že zkoušel telefonovat oprávněné úřední osobě dne 1. 11. 2023 okolo 16:00 hodin za účelem domluvy na nahlížení do správního spisu na dnešní den 2. 11. 2023, přičemž se jí nedovolal. Úřední osoba proto žalobci nabídla, že je možné domluvit termín nahlížení do spisu i během příštího týdne, tzn. do 10. 11. 2023, čímž mu byla prodloužena původně stanovená lhůta o týden. Žalobce však toto odmítl s tím, že bude alespoň 3 týdny mimo ČR a požádal, aby mu bylo zasláno toto sdělení znovu po 3 týdnech. Úřední osoba mu sdělila, že toto není možné a vzhledem k tomu, že se nemůže dostavit, nabídla mu zaslat kopie spisové dokumentace do datové schránky s tím, že bude mít možnost se k podkladům i vyjádřit. Žalobce ani s tímto nesouhlasil, protože chtěl přijít osobně, a toto právo mu bylo dle jeho slov znemožněno. Následně dne 3. 11. 2023 (elektronicky) a dne 9. 11. 2023 (poštovní službou) požádal správní orgán o stanovení nového termínu k seznámení se se spisem a vyjádření se k němu. Jako přílohu této žádosti

zaslal správnímu orgánu lékařskou zprávu MUDr. J. L., z níž vyplývá, že žalobce onemocněl a je od 2. 11. 2023 práce neschopen; kontrola byla stanovena na 6. 11. 2023.

39. Oproti shora provedenému výkladu k dostatečnosti omluvy z ústního jednání (ve smyslu § 80 přestupkového řádu), je třeba vzít v potaz odlišnost právní úpravy k seznámení se s obsahem spisového materiálu a vyjádření se k jeho podkladům před vydáním rozhodnutí (§ 36 odst. 3 správního řádu). Z dikce § 36 odst. 3 správního řádu jasně vyplývá, že procesní právo obviněného (žalobce) je zachováno, pokud je mu dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a ve spojitosti s tím i dána možnost se s takovými podklady seznámit. Ve zkoumaném řízení byla tato možnost žalobci jednoznačně dána, a to již sdělením ze dne 19. 10. 2023, kdy mu pro tyto účely byla stanovena lhůta v délce 5 pracovních dnů od doručení sdělení, tj. v rozmezí od 27. 10. 2023 do 2. 11. 2023 včetně. Současně byl žalobce poučen o tom, že pokud tohoto práva nevyužije v daném termínu, bude ve věci vydáno rozhodnutí. Z úředního záznamu ze dne 2. 11. 2023 dále vyplynulo, že původně určená lhůta k seznámení se se spisem a vyjádření se k němu byla prodloužena i na další týden, tj. do 10. 11. 2023. Vedle toho byla žalobci dána také možnost doručit mu kopii spisové dokumentace do datové schránky tak, aby se s ní mohl seznámit a vyjádřit se k podkladům. Ve shodě s žalovaným lze za této situace konstatovat, že prvostupňový správní orgán vyšel žalobci maximálně vstříc (v zákonných mezích), když mu nabídl všechny výše uvedené alternativy k seznámení se se spisem. Pokud pak žalobce žádnou z těchto možností nevyužil, nemůže jít uvedený stav k tíži správního orgánu, nýbrž naopak k tíži žalobce. V posuzované věci měl žalobce objektivní možnost využít svého procesního práva a seznámit se správním spisem, včetně vyjádření se k němu, nicméně toto právo vědomě nevyužil. Nelze učinit závěr o tom, že bylo žalobci jakkoliv odepřeno procesní právo ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Žalobce věděl o možnosti nahlížet do správního spisu a vyjádřit se k němu již ode dne 26. 10. 2023 (doručeno sdělení). Není tak vůbec zřejmé, proč chtěl nahlížet do správního spisu až poslední den stanovené lhůty, tj. 2. 11. 2023. Účelovost v postupu žalobce lze shledat i v tom, že se údajně snažil domluvit nahlížení do správního spisu na den 2. 11. 2023 telefonicky až dne 1. 11. 2023 v čase kolem 16:00 hodin. I zde není zřejmé, proč toto činil na poslední chvíli, když o možnosti nahlížet do správního spisu věděl již od 26. 10. 2023. Navíc údajné telefonování úřední osobě kolem 16:00 hodin skutečně nemusí být úspěšné, neboť v tento čas již nemusí být úředník běžně přítomen v zaměstnání. Je podivné i to, že pokud druhý den 2. 11. 2023 telefonicky hovořil s úřední osobou, tak uvedl, že se již dostavit na úřad nemůže, protože jde k lékaři, a že odmítl prodloužení lhůty k nahlížení do spisu do konce dalšího týdne, tj. do 10. 11. 2023 z důvodů třítydenní zahraniční cesty, dále odmítl zaslání kopie správního spisu do datové schránky a dále si kladl podmínky (za 3 týdny obsílka s novou možností vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a seznámit se se správním spisem), které by způsobily nedůvodné a nadměrné průtahy v řízení.
40. Soud má za to, že žalobce nemohl být zkrácen na procesních právech postupem správních orgánů, resp. na právo zakotvené v § 36 odst. 3 správního řádu, když to byl právě žalobce, který nevynaložil jakoukoliv snahu o to, aby mohl svého procesního práva využít. Naproti tomu prvostupňový správní orgán nabídl žalobci veškeré možné alternativy k seznámení se se spisem (prodloužení původně stanovené lhůty či elektronické zaslání kopie spisu do datové schránky, jejímž prostřednictvím žalobce v řízení komunikoval). I v případě zaslání kopie spisového materiálu do datové schránky za účelem seznámení se s ním a případnému vyjádření se k němu, by zůstala zachována

procesní práva žalobce a neodlišovala by se od jeho osobní návštěvy u správního orgánu. Žalobce nijak nevysvětlil, proč nabídku zaslání spisu do jeho datové schránky odmítl, a to zvláště v situaci, kdy uváděl dne 2. 11. 2023, že se již nemůže ke správnímu orgánu dostavit a nebude se moci za tímto účelem dostavit ani další 3 týdny. V tomto ohledu lze tedy skutečně přisvědčit k úvahám žalovaného, že se žalobce snažil účelově činit průtahy v řízení tak, aby došlo k zániku jeho odpovědnosti za přestupek.

41. Jak již bylo shora uvedeno, žalobce se v dané situaci snažil doložit lékařskou zprávou o své pracovní neschopnosti, že se nemůže v dané lhůtě seznámit se správním spisem a vyjádřit se k němu. Ani eventuálně dokládaná dočasná pracovní neschopnost nemůže mít vliv na tzv. tvrzené odepření práva uvedeného v § 36 odst. 3 správního řádu. Zde se totiž posuzuje to, zda bylo žalobci umožněno tohoto svého práva využít, resp. zda byla žalobci poskytnuta přiměřená doba pro seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí a pro vyjádření se k nim. Jak již bylo shora uvedeno, tato doba byla žalobci přiměřeně poskytnuta, přičemž prvostupňový správní orgán učinil i další kroky pro to, aby se žalobce skutečně mohl s podklady pro rozhodnutí seznámit a mohl se k nim vyjádřit. Žalobce však tohoto procesního práva vědomě nevyužil (i přes poskytnutá poučení). Za této situace nelze učinit závěr o tom, že by žalobci bylo odepřeno právo podle § 36 odst. 3 správního řádu. Pokud žalobce měl eminentní zájem seznámit se se spisovým materiálem, avšak byl zdravotně indisponován, proč se nemohl fyzicky na úřad dostavit, mohl si zvolit zmocněnce či právního zástupce, který jej mohl u tohoto úkonu zastoupit, avšak žalobce ani tohoto práva nevyužil. Žalobce v řízení činil kroky-obstrukce, jež nebylo možné logicky vysvětlit, a pro které nemohl či nechtěl tohoto svého procesního práva využít. Nehledal řešení a neposkytoval součinnost k tomu, aby mohl některou z nabízených možností využít a toto své procesní právo naplnit. Žalobce se po celou dobu řízení „na poslední chvíli“ omlouval z nařízených ústních jednání, stejnou metodu pak zvolil i pro seznámení se se spisem před vydáním rozhodnutí, a tedy vyvíjel snahu činit průtahy v řízení za účelem uplynutí prekluzivní lhůty přestupku. O svá procesní práva řádně nedbal. Sice avizoval, že má zájem o doplnění dalších skutečností a důkazů, nicméně i přes výzvu žalovaného další skutečnosti či důkazy nepředložil (ani v řízení před soudem). Pokud žalobce navrhoval, aby mu byla opětovně určena lhůta ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu po 3 týdnech, šlo o návrh neakceptovatelný, jež by opětovně znamenal nedůvodné průtahy v řízení. Důvodnost v řízení uplatňovaných omluv nebyla nikdy žalobcem řádně doložena a je s podivem, pokud dokládal lékařské zprávy, na základě nichž tvrdil svůj špatný zdravotní stav, že na druhou stranu svoji nepřítomnost omlouval cestováním do zahraničí.
42. Soud má ze spisového materiálu za to, že skutkový stav byl dostatečně zjištěn (i bez výpovědí svědků), spolehlivě byla zjištěna totožnost řidiče i rychlost jeho jízdy a spolehlivě bylo prokázáno i spáchání předmětného přestupku.
43. Soud přisvědčil správnosti postupu správních orgánů, který byl souladný s právními předpisy i judikaturou soudů. Přijaté závěry správní orgány přesvědčivě odůvodnily. Nedošlo k tvrzenému procesnímu pochybení, jež by zakládalo porušení práva žalobce na řádný proces a ani žalobci nebylo upřeno právo na seznámení se se správním spisem, resp. vyjádření se k němu a navržení důkazů.

V. Závěr a náklady řízení

44. Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
45. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl na základě § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci úspěch neměl, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení příslušelo právo na náhradu nákladů řízení, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27. února 2026

JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D. v. r.
samosoudkyně